

G. Mosmans Zoon 's Bosch.

. MATER AMABILIS.

GODGODIN VADER MOEDER

Vadergod, U roept mij
in mijn morgen- en middag-
en avondgebed U minnend
toegewijd te zijn.

Moedergodin, levende schoot
van mijn verlangen,
wijd mij om uw leven
te kunnen baren.

*God
U
begin en einde
onbegonnen begin
oneindig einde*

Contemplatie

Het begin van een dag
is een intreden
in het claustrum
van uw aanwezigheid.

Uw tempel wil ik ingaan,
uw altaar betreden
om stil te zijn
in uw aanbidding.

Ik treed in de ruimte
van mijn geliefde
en open mij in liefde
tot de avond valt.

In beschouwing wil ik
naar U uitzien, God,
schouwend in de verte
tot ik U aanschouw.

Introibo

Als een eerste
kleine harteblijheid
zeg ik iedere morgen,
dat ik opga naar God
tot God die mijn
jeugd verblijdt.

Ja, iedere nieuwe dag
begint er weer een
heel nieuw leven
waarin ik op mag gaan
naar het altaar waarop
ik mij God bied:

het werk
van mijn handen
de vruchten
van mijn geest
de wijding
van mijn hart

de lieve jonge God
die met mij meegaat
door de dag en mij
verblijdt tot in de avond
waarin mijn tijd grenst
aan de eeuwigheid.

Deze ochtendblijheid
is het vreugdelied
om God die mij geleidt
wanneer ik opga naar
het altaar van God
die mijn jeugd verblijdt.

God

ik rijs op
in uw jeugd
vroeg in
de morgen

ik sta op
uw hand
wenkt mij
voor de dag

ik ga op
naar het altaar
van mijn leven
tot de avond valt

Godin

ik leg mij
in de schoot
van uw immer
jeugdig begeren

ik berg mij
in uw handen
die mijn lichaam
tot leven wekken

ik omarm u
in het spel
van altijd
durend minnen

Morgen- gebed

Moge het licht van God
zich vandaag
als een sluier
van liefde
over je spreiden.

Je rust
in de bedding
van mijn lichaam
zomaar lig je daar
midden op de dag.

Mijn armen zijn
de oevers waartussen
je leven stroomt
zomaar overstroom je mij
midden op de dag.

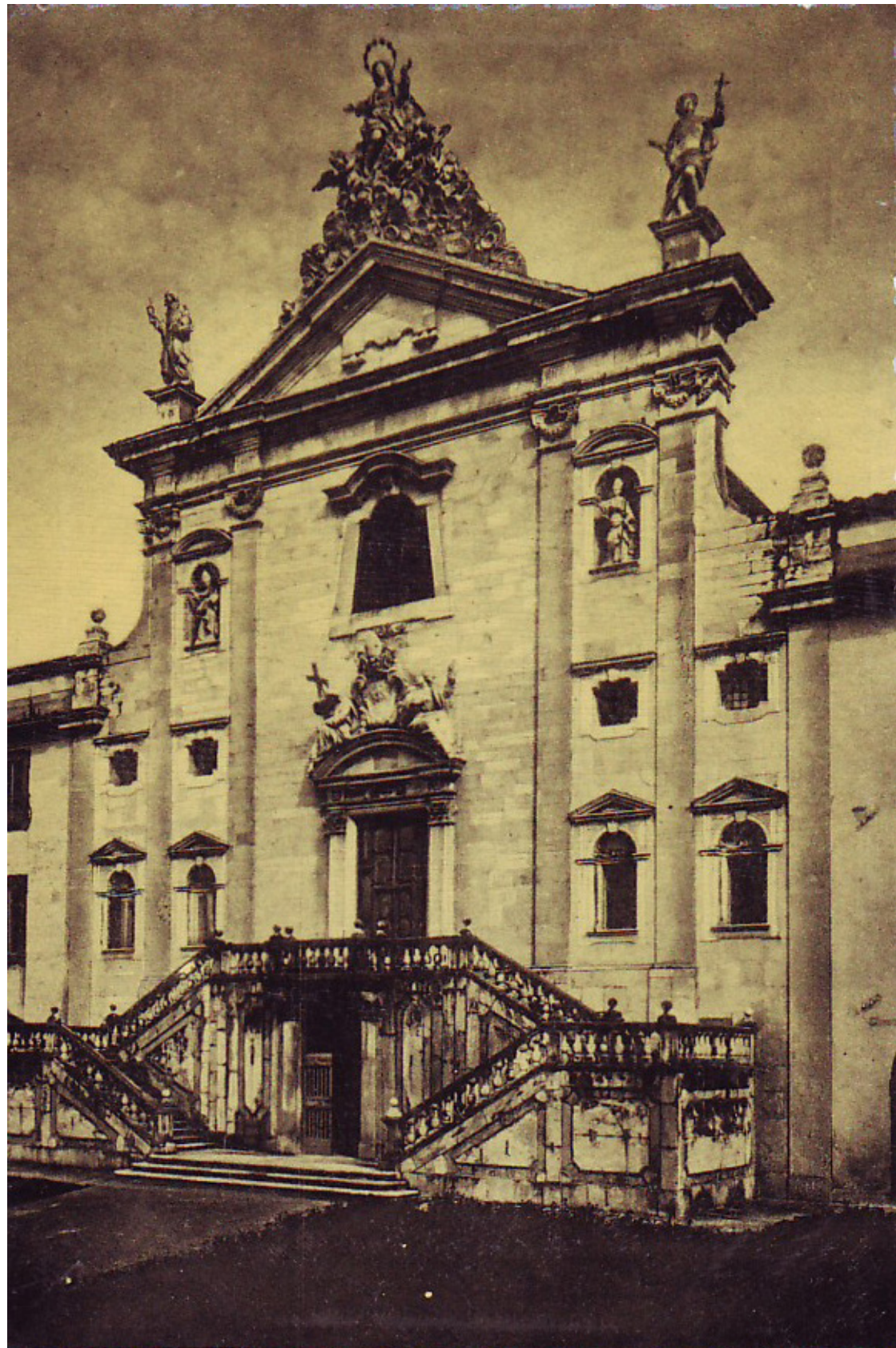

Dagorde

Middag- pauze

Jij bent
de bidstoel
waarop ik
bid.

Jij bent
de koorstoel
waarin ik
zit.

Avond- gebed

God

laat ons er
morgen nog zijn

houd ons in leven
laat ons bij elkaar

Nacht- gebed

En iedere dag is daar
te middernacht
in stille mijmering
het uur van God alleen.

Er stromen psalmen
van mond tot mond
van hart tot hart
de eeuwigheid in.

Metten

We kunnen
de volheid van
deze dag niet op.

Weer gaat
de late avond
over in het nachtofficie.

Ik zie je weer naakt
aan de wastafel staan
om te gaan rusten in God.

Morgen- licht

God, U,
eeuwige
zuiverheid
heilige geest
in de ziel
van alle dingen

ik richt mij
in de kleine
lege stilte
van de morgen
vragend
tot U

zuiver
mijn lichaam
heilig
mijn ziel
vernieuw
mijn geest

zuiver
mijn wezen
heilig
mijn zinnen
verwarm
mijn hart

om helder
in uw licht
te staan
totdat
de avond
valt

Ochtendgloren

Lieve God,

aan het einde van de dag
als ik ga slapen
ben ik vol van U

U kwam tot leven
uit gedachten
gevoelens
beelden van U

die door de dag
uitgroeiden tot
een volheid van
zien en weten

en langzaam
liep mijn hart
vol van U

Lieve God

ik sta op
in de leegte
van vergeten

vervul mij weer
van U en dat
ik weer naar U
toe mag groeien

vanuit mijn
eerste bidden
in de morgen als
een nieuw begin

wanneer mijn zinnen
zich weer openen
naar het leven

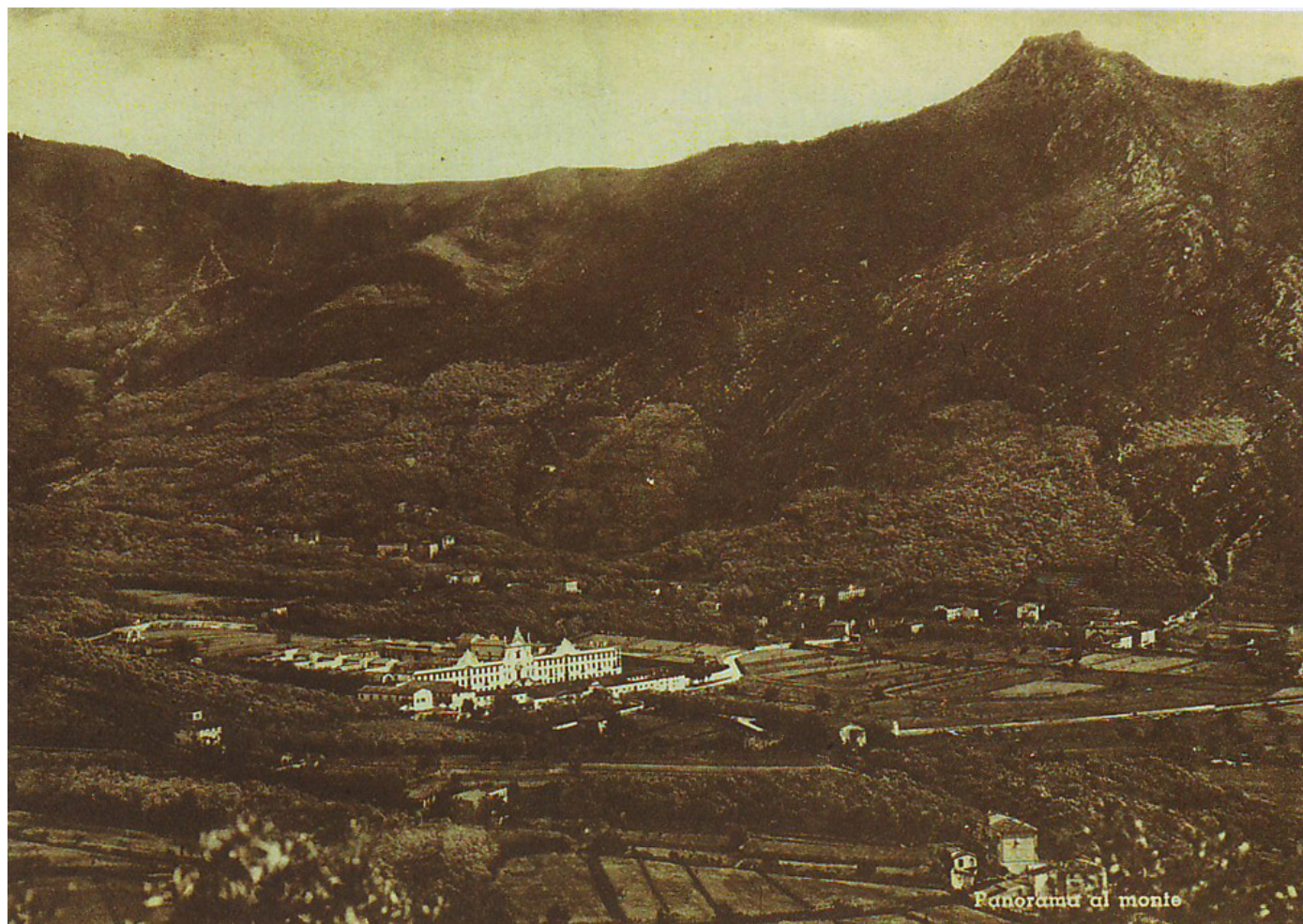
Nachtlicht

De nacht lag donker
om mij heen.
Het eindeloze niets
was het enige
wat bestond.

Ik voelde rne
een dor blad
van de boom losgerukt
verwaaid meegesleurd
in de verte.

Plotseling waaide ik
tegen U aan, God
en nam U mij
voorzichtig in de
palm van uw hand,.

Achter U rees
het eeuwig licht op.
Toen U mij zag
zag ik U en werd ik
levend groen.

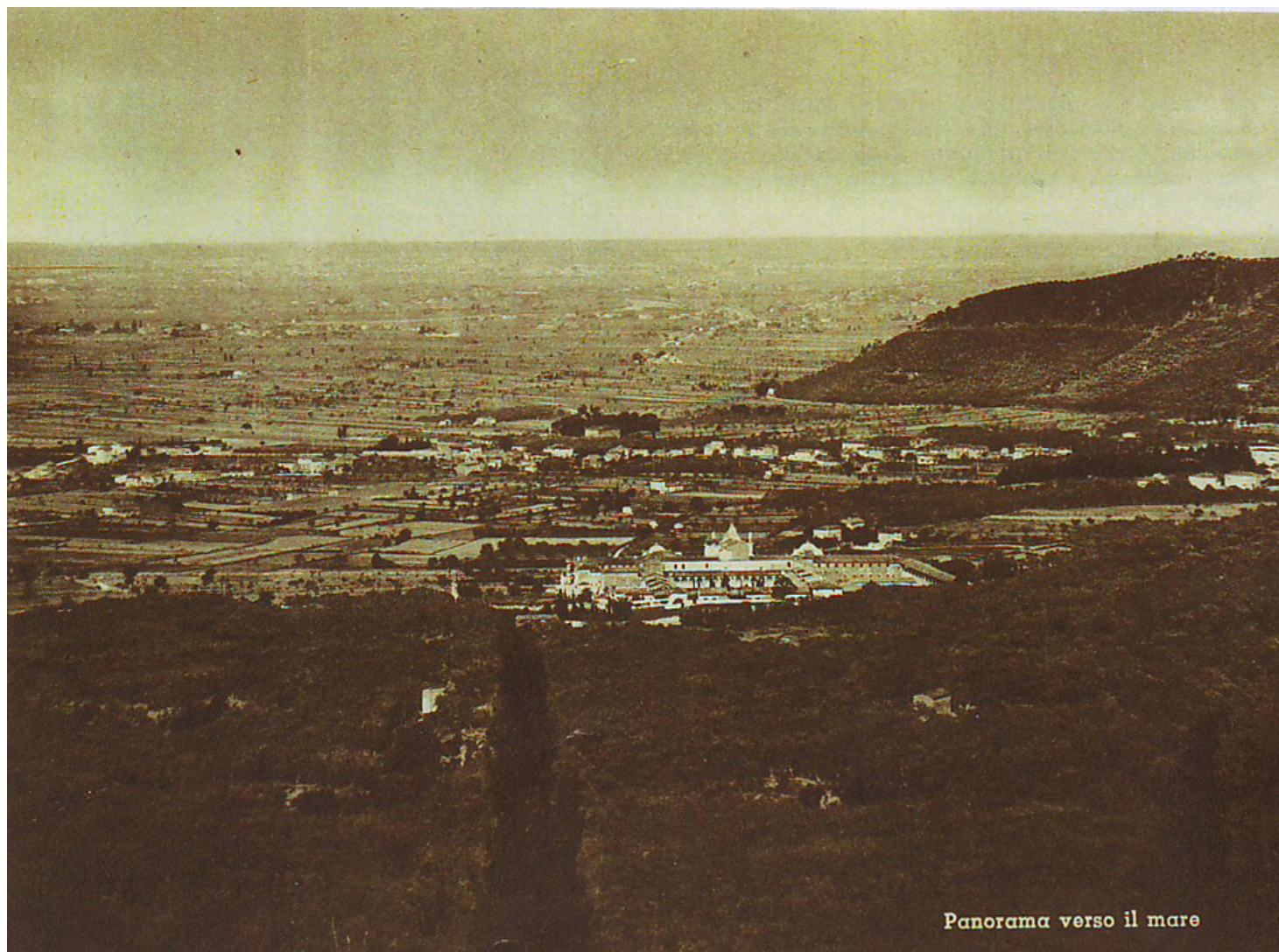
God

Midden in de nacht
kom ik tot U.
Zonder U is het in mij
even zwart als de nacht.

Dat ik niet dieper
wegzink in de nacht.
Dat de duisternis
mij niet overweldigt.

Ik kom niet tot licht
als U mij niet uittilt
boven de duisternissen
die mij omgeven.

Alleen als U mij
binnenleidt in het licht
dat U bent
word ik licht.

Ochtendstond

Mijn God en mijn Al
ontwakend uit de dood van de nacht
opstaande uit gemis en leegte
komend vanuit het niets
richt ik mij op in de morgen
tot U die Alles in alles bent.

O wil uw liefde spreiden
over mijn geest en zinnen
opdat zij weer opbloeien
in het verwarmend omarmen van uw wezen
en van uw liefde worden vervuld
mijn God en mijn Al.

De profundis

(Naar psalm 129)

Uit de diepten hef ik mij op uit de slaap +
tot U, God, Oosterlicht in de morgen.

Ik roep om U, de aarde ademt in mij +
als het hongerig hijgen van een hert.

Het grasland dauwt en geurt van vruchtbaarheid +
ik zie hoe de zon zich wast in de nevels.

Al dronken voordat zij zijn gedrenkt +
staan de hinden reikhalzend naar levend water

rond de bron geschaard wanneer het opborrelt +
en de oevers van het leven overstroomt.

Zoals een hert zich rekt om door te stoten +
naar de diepte van uw wezen, Heer,

zo richt ik mij uit de diepten op +
tot uw koestering in de morgenstond..

Ik roep tot U over de bergen +
waar de wijnstok rijpt die mij bedwelmt.

Om U schreeuwt mijn lichaam +
om U huilt mijn ziel, eeuwige liefde

die zich in mijn armen sluit +
van de morgen tot de avond.

Certosa di Calci (Pisa) - Gran Chioostro

God

Ik voel mij vandaag bij U
in liefde geborgen -
licht over schaduwen heen,
jong in mijn ouderworden.
Nu wil ik U lofzingen,
nu komt een lied in mij op.

Als ik niet meer
bij het leven ben
en bij U, levende Lief
U de afwezige bent
omdat ik afwezig ben
bij U, stille Lief

als mijn lichaam lijdt,
mijn geest zijn zekerheid
verliest en mijn levenslicht
overschaduwd wordt door angst -
als mijn ziel lijdt
en er zelfs geen tranen zijn

wil ik mij niet alleen
herinneren 'hoe het was'
tussen U en mij, maar weten
'hoe het is' tussen U en mij,
onveranderlijke Liefde
in mijn veranderlijk bestaan.

Daarom schrijf ik vandaag op
wat ik morgen zal willen lezen:
dat U lofwaardig bent,
U mijn lieve God - en dat ik
mij slechts hoeft te herinneren
'de liefde van vandaag'.

o God
wilt U het licht
van mijn bewustzijn
laten blijven schijnen
over mijzelf
over mijn lief
over U

als dit licht dooft
verduistert
U in mij
en val ik terug
in de aarde
die niet weet
van uw bestaan